

ਤੌਬਾ

ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਕਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਲੂਕਾ 16 ਵਿਚ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਦੇ ਇਕ ਯਾਦਗਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਵਾਰਥੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖਾਹਿਸ਼ਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਤਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਨੰਤਕਾਲ ਵਿਚ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਐਸੇ ਅਰਾਮ ਤੋਂ ਤਕਲੀਫ਼ ਵਿਚ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿਹਨੂੰ ‘ਪਤਾਲ’ (ਹੇਡਿਸ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਲੂਕਾ 16:23)।

ਮਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬਦਲ ਗਈਆਂ। ਹੋਰ ਸਭ ਸੋਚਾਂ ਫਿੱਕੀਆਂ ਪੈ ਗਈਆਂ। ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦੋ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ: ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਉਹ (ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ) ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਾਰੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਲੱਗਾ। ਉਹਨੇ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਲਈ ਤਰਲਾ ਕੀਤਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ‘ਉਸ ਨੇ ਅਵਾਜ਼ ਮਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪਿਤਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਘੱਲ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਦਾ ਪੋਟਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਕੇ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਠੰਢੀ ਕਰੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਲੰਬੇ ਵਿਚ ਕਲਪਦਾ ਹਾਂ’ (ਲੂਕਾ 16:24)।

ਦੂਜਾ, ਉਹਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤਕਲੀਫ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਹੀ ਪਲਾਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਇਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਵਾਲਾ ਦਿਲ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ:

ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਪਿਤਾ ਤਦ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਿੰਨਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਹ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪੰਜ ਭਰਾ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ ਭਈ ਕਿਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਕਸ਼ਟ ਦੀ ਥਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਆਉਣ (ਲੂਕਾ 16:27, 28)।

ਜਦ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ‘‘ਨਾ ਜੀ ਹੇ ਪਿਤਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੌਬਾ

ਕਰਨਗੇ' (ਲੂਕਾ 16:30)। ਭਲਾ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹੋਂ 'ਤੋਬਾ' ਸ਼ਬਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਮੌਤ ਨੇ ਉਹਦੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ! ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਬਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬਦਲ ਸਕਣ!

ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਅਨੰਤਕਾਲ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਆ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਤੋਬਾ ਹੀ ਹੈ! ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਤਕ ਇਹਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਕੇ ਇਹਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਇਆ ਜਾਏ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ' (ਲੂਕਾ 13:3,5)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਥੇਨੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਤੋਬਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਭ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: 'ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਅਣਜਾਣਪੁਣੇ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅੱਖੀਆਂ ਫੇਰ ਲਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਹਰੇਕ ਥਾਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨ' (ਰੋਮ 17:30)। ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਤੇ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੋਬਾ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਜਾਂ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਣ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਇਸੇ ਲਈ ਦੇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ: 'ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਵਾਇਦੇ ਦਾ ਮੱਠਾ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਮੱਠੇ ਦਾ ਭਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸੱਭੇ ਤੋਬਾ ਵੱਲ ਮੁੜਨ' (2 ਪਤਰਸ 3:9)। ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਖਰੀ ਨਿਆਂ ਇਸੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ: 'ਪਰ ਡਰਾਕਲਾਂ, ਬੇ-ਪਰਤੀਤਿਆਂ, ਘਿਣਾਉਣਿਆਂ, ਖੂਨੀਆਂ, ਹਰਾਮਕਾਰਾਂ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਝੂਠਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਓਸ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਬਲਦੀ ਹੈ! ਇਹ ਦੁਈ ਮੌਤ ਹੈ' (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:8)।

ਕਲੀਸੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੋਬਾ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਗਏ ਹਨ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:19)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:13)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਖਾਹਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਚਲਦੇ ਸਨ, ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜੀਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 1:14)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉਹਦੇ ਵਰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਹਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮੁਤਾਬਕ ਹੋਵੇ ਉਹਦੇ ਵਰਗੇ ਬਣਨ ਦੀ ਧੁਨ ਵਿਚ ਹਨ, 'ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ' (1 ਪਤਰਸ 1:16)।

ਇਸ ਲਈ ਤੋਬਾ, ਮੀਲ ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਵਿਹਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਮੂਲ ਅਰਥ ਅਤੇ ਭਾਵ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੋਬਾ ਦਾ ਅਰਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਹਿ ਕੇ ਸੱਦਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ

ਨੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਦੇ ਘਰ ਹੋਏ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ‘‘ਤਦ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਜੀਉਣ ਲਈ ਤੋਬਾ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:18)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੱਚੀ ਤੋਬਾ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਤੋਬਾ ਕੀ ਹੈ? ਆਓ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪੌਲਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗੇ।

ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁੜਨਾ

ਪਹਿਲਾ, ਤੋਬਾ ਬੁਰਾਈ ਵੱਲੋਂ ਦਿਸ਼ਾ ਬਦਲ ਕੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁੜਨਾ ਹੈ।

ਤੋਬਾ ਨਿੱਜੀ ਸੁਧਾਰ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਸ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੇ ਹੈ। ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦਾ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਸਾਰੀ ਬਦਲੀ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਕਿਹਾ (ਯੂਹੰਨਾ 3:3)।

ਤੋਬਾ ਸਿਰਫ ਪਛਤਾਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕੋਈ ਦੁਖੀ (ਪਰੇਸ਼ਾਨ) ਹੋ ਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜਵਾਇਆ, ਪਰ ਉਹਨੇ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਮੱਤੀ 27:3)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਜਿਹਨੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 26:34, 69-75), ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਜਦ ਕਿ ਯਹੂਦਾ ਸਿਰਫ ਪਛਤਾਇਆ ਹੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਪਤਰਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨੂੰ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹਦੇ ਵਚਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਕਾਇਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠੇ ਸਨ, ‘‘ਹੇ ਭਾਈਓ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:37)। ਪਰ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ, ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਪਾਓਗੇ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)।

ਤੋਬਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਯੋਗ ਉਦਾਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਯੋਗ ਉਦਾਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਤੋਬਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:

ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਜੋਗ ਉਦਾਸੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਤੋਬਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਛਤਾਉਂਦਾ ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:10)।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯੋਗ ਉਦਾਸੀ ਤੋਬਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੋਬਾ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੋਬਾ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਦਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲੀ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਸੁਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵਨ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ, ‘‘ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਤੋਬਾ ਯੋਗ ਫਲ ਦਿਓ’’ (ਮੱਤੀ 3:8)। ਅਸਲੀ ਤੋਬਾ, ਤੋਬਾ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ।

ਤੋਬਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸਮਝ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਿਚ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਮਨ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਐਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇਕ ਰਾਹ ਛੱਡਣ ਦੇ ਕਾਬਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ, ਪਾਪ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ (ਰੋਮੀਆਂ 6:6)।

ਤੋਬਾ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਸੌਲਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਰਸੁਸ ਵਾਸੀ ਸੌਲਸ ਇਕ ਫਰੀਸੀ ਸੀ, ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਇਬਰਾਨੀ ਸੀ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:5)। ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:6)। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਹਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਫਰੀਸੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਵਿਚ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ ਤੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸੌਲਸ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਮਕਸਦ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੌਲਸ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਤਾਅ ਨਾਲ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਦਾ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਬੇਤਰਸ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਲਈ ਨਿੱਕਲਣ ਲੱਗਿਆਂ, ਸੌਲਸ ਨੇ ਮਹਾਯਾਜਕ ਕੋਲੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:1, 2)। ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੁਆਫ਼ਕ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਮਿਸ਼ਕ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਦਮਿਸ਼ਕ ਦੇ ਰਾਹ 'ਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਐਨੀ ਤੇਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਦੁਪਹਿਰ ਦੀ ਧੁੱਪ ਨਾਲੋਂ ਤਿੱਖੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਕਾਰਣ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੌਲਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਜਦ ਸੌਲਸ ਨੂੰ ਭੁਚਾਲ ਵਾਂਗ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਡੂੰਘੇ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾਲ ਉਹਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:10)। ਉਹਨੂੰ ਦਮਿਸ਼ਕ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:6)। ਜਦ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤਕ ਰੋਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਜਦ ਤਕ ਹਨੀਆਹ ਉਹਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੈ ਕੇ ਨਾ ਆਇਆ।

ਸੌਲਸ ਨੇ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ। ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ। ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਲਈ

ਸਮਰਪਤ ਸੀ; ਜਦ ਉਹਨੇ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦੇ ਉਸ ਰਾਹ ਤੇ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਲੈ ਲਈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਇਕ ਇਨਕਲਾਬੀ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਮੁੜਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ, ਸਮਝ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਲਾਭ ਦੀਆਂ ਸਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਾਨ ਦੀਆਂ ਸਮਝਿਆ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:7)।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸੌਲਸ ਵਾਂਗ ਪਾਪ ਵੱਲੋਂ ਤੋਬਾ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ (1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:22), ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਰਗੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ (ਰੋਮੀਆਂ 12:2), ਭਲਾਈ ਨਾਲ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਜਿੱਤਦੇ (ਰੋਮੀਆਂ 12:21) ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬੂਠੇ ਇਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (1 ਪਤਰਸ 2:12)।

ਪਾਪ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ

ਦੂਜਾ, ਤੋਬਾ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਜਵਾਬ ਵੀ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੀ ਤਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੋਬਾ ਕਰਕੇ ਉਹ “ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵੱਲ ਮੁੜੇ ਭਈ ਜੀਉਂਦੇ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੇਵਾ” ਕਰਨ (1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:9)। ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤੋਂ ਤਾਂ ਮੁੜਿਆ ਪਰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਮੁੜਿਆ, ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਮੁਤਾਬਕ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਮਰੀਆ ਵਿਚ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਲੂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ: “ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੇ ਸਾਮਰੀਆ ਦੇ ਨਗਰ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:5)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ। ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਤੋਬਾ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲੂ ਸਾਫ਼ ਸਨ। ਲੂਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ,

ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਡਰ ਗਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਣ ਕੇ ਆਪਣਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ। ਅਰ ਬਹੁਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਜਾਦੂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਆਪਣੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਇੱਕਠੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੂਕ ਸੁੱਟੀਆਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19:17-19)।

ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਪ ਭਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਸੌਲੁਸ ਦੀ ਮਨ ਬਦਲੀ ਪਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਸੀ। ਦਮਿਸ਼ਕ ਵਿਚ ਸੌਲੁਸ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਹ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਉਜਾੜੂ ਨਹੀਂ

ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਉਹਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ; ਉਹਦੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਉਹਦੇ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣਾ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ, ਉਹਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਇੱਛਾ ਅੱਗੇ ਹਲੀਮ ਹੋ ਕੇ ਝੁਕ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:8-11 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਮਨਬਦਲੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ:

... ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾਈ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹਾਨ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਹਾਨ ਝੱਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਖੱਟ ਲਵਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਸ ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਹਦਿਆਂ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਵਾਂ। ਭਈ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਕਿਵੇਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਪਦਵੀ ਤੀਕ ਅੱਪੜ ਸਕਾਂ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੌਲੁਸ ਪਾਪ ਵੱਲੋਂ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ। ਉਹਦੇ ਲਈ ਤੌਬਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਵੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਮੁੜਨਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਰਾਹ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣਾ।

ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਬਣ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਤੌਬਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਸੀਹੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ, ਜੋ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 2:20)। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੋ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਜਾਂ ਮੌਤ ਸਮੇਂ ਉਹਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਨੇੜੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ।

ਪਾਪ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਮੁੜਨਾ

ਤੀਸਰਾ, ਤੌਬਾ ਪਾਪ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਲਈ, ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦਿਆ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰਪਣ ਲਈ ਆਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨੇ ਜਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਕਿਹਾ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਜਨਮ ਜੋ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:5)। ਇਹ ਬਦਲੀ ਐਨੀ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਐਨੀ ਟਿਕਾਉ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਹਦੀ ਤੁਲਨਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸੁੰਨਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਰਨੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਾਸ ਦੀ ਦੇਹ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਾਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ:

ਜਿਹ ਦੇ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸੁੰਨਤ ਨਾਲ ਸੁੰਨਤੀ ਵੀ ਹੋਏ ਜੋ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ
ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹ ਵਾਲੀ ਸੁੰਨਤ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿਚ ਸਰੀਰਕ ਮਾਸ ਲਾਹ
ਸੁੱਟੀਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 11)।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨਬਦਲੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲੈਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ, ਗੰਦੇ, ਪਾਟੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4: 24; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3: 10)। ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਰਾਹੀਂ ਛੁਡਾਏ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 13)।

ਤੋਬਾ ਵਿਚ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਸੰਕਲਪ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿਚ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਮਕਸਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਬਾਈ ਰੱਖੀਏ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਨ ਮਾਰ ਸੁੱਟੋ ਅਰਥਾਤ ਹਰਾਮਕਾਰੀ, ਗੰਦ ਮੰਦ, ਕਾਮਨਾ, ਬੁਰੀ ਇੱਛਿਆ ਅਤੇ ਲੋਭ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਹੈ’’ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3: 5)। ਉਹਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ:

ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਕੋਪ, ਕ੍ਰੋਧ, ਬਦੀ, ਦੁਰਬਚਨ,
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਗੰਦੀਆਂ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਇਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਝੂਠ ਨਾ
ਮਾਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਸਣੇ ਲਾਹ
ਸੁੱਟਿਆ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3: 8, 9)।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਦੇ ਤਿਆਗ, ਜਦ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿਆਗ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਤੋਬਾ ਹੈ।

ਤੋਬਾ ਦੇ ਇਸ ਅਰਥ ਦੀ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੌਲੂਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਉਸ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।’’ ਜੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਸੌਲੂਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਹਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸੌਲੂਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇਹਦਾ ਅਸਰ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਉਹਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਸ ਭਲਾਈ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਜਦ ਇਕ ਵੱਡੀ ਜੰਗ ਲਈ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਕੰਢੇ ਤੇ ਲਿਆਇਆ, ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬੇੜੇ ਖਾਲੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਹਦੇ ਜਾਂ ਉਹਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਨਾ ਨਾਮੁਮਿਕਨ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਜੋ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਸੀ ਉਹ ਨੱਕ ਦੀ ਸੇਧ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਸੀ, ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ। ਸੌਲੁਸ ਲਈ ਵੀ ਇੰਜ ਹੀ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਕ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਲਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਸੀ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਰਥਾਤ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ, ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ-ਇਹ ਐਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨੂੰ ਕਾਇਆਪਲਟ ਜਾਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:14)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਲਈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਨਣਾ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਮਨ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁੱਧ ਰੱਖਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:2)। ਪੁਰਾਣੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਉਹ ਫੇਰ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ (ਰੋਮੀਆਂ 6:12, 13)। ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਚੌਕਸ ਹੋ ਕੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:17)। ਉਹ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਦੇ ਬੇਫ਼ਲ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:11)। ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:3)। ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਂਗ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਵਾਂਗ ਜਿਹਨੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:13)।

ਸਾਰ

ਹਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸ਼ਖ਼ਸ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੌਬਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੌਬਾ ਦੇ ਯੋਗ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੌਬਾ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਛਾ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਅਰਥਾਤ ਪਾਪ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪ ਸਿੱਧ ਹੋਣ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯੋਗ ਉਦਾਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਦਿਆ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਜੋਂ, ਕਾਇਆਪਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਲੁਕਿਆ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਮਾਜ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸੁੱਧਤਾ, ਭਗਤੀਪੂਰਣ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਲਈ ਉਹ ਵਚਨਬੱਧ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਬਰਤਣ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਤੌਬਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਤੌਬਾ ਵੱਲ ਲਿਜਾਂਦੀ ਹੈ: “ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਖਿਆ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਤੈਨੂੰ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਰਾਹ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ” (ਰੋਮੀਆਂ 2:4)। ਦੂਜਾ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, “ਇਸ ਲਈ ਤੌਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੁੜੋ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਣ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 3:19)। ਤੀਜਾ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਖ਼ੌਫ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ:

ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਣ ਕੇ ਯਹੂਦੀਆ ਦੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਤੌਬਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ

ਆਇਆ ਹੈ ... । ਬਿਰਫ਼ਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੇ ਹੁਣ ਕੁਹਾੜਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੇ ਹਰੇਕ ਬਿਰਫ਼ ਜਿਹੜਾ ਅੱਛਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਵੱਢਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 3: 1-10)

ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਭਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਭ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਉਹਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਲਈ ਠਹਿਰਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਗੱਲ ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ (ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ) ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਸੀਆ ਦੀਆਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਲਈ ਉਹਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੀ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1-3)। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਲੋਕ ਬਣ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਰਜ਼ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

(ਇਸ ਦੇ ਉੱਤਰ ਅੰਤਿਕਾ 1 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ)

1. ਮੌਤ ਨੇ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸੋਚ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲੀ?
2. ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦੀ ਚਾਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਈ 'ਤੋਬਾ' ਸ਼ਬਦ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਗੁਣ ਹੈ?
3. ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਤੋਂ ਪਛਤਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਿਉਂ ਹੈ?
4. ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯੋਗ ਉਦਾਸੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।
5. ਸੌਲਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਵਿਚ ਤੋਬਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
6. ਪੌਲਸ ਨੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੀ ਤਰੀਫ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ?
7. ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਿਉਂ ਹੈ?
8. ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਤੋਬਾ ਲਈ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰੇਰਕ ਕਿਹੜੇ ਹਨ?

ਵਧੇਰੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ

ਕਿਹਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?-2 ਪਤਰਸ 3:9; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 17:30, 31; ਲੂਕਾ 13:3.

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਤੋਬਾ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ-ਉਜਾੜੂ ਪੁੱਤਰ (ਲੂਕਾ 15:11-24); ਜੱਕਈ (ਲੂਕਾ 19:2-8)।

ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਮਤ- ਮੱਤੀ 10:34-39; ਲੂਕਾ 12:51-53.

ਮਨਬਦਲੀ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ-ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:36-47; 8:5, 6, 12, 18-22, 26-39; 9:1-18; 10:1-48; 16:13-15, 25-34; 19:1-5.

ਮਸੀਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਮੱਤੀ 5:13-16; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:33.

ਜਿਸੂ ਨੇ ਸਭ ਲਈ ਆਪਣਾ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ-ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:11-14); ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਛਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:4); ਉਹਦੇ ਲਹੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੁਆਇਆ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 1:18, 19); ਜਿਸੂ ਨੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਸਵਾਦ ਚੱਖਿਆ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:9)।

ਜਦ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ-ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 3:23; 5:12); ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16); ਮਸੀਹ ਸਭ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਪਾਪੀ ਹੋਣ (ਰੋਮੀਆਂ 5:8, 9); ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਨ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8-10)।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ ਜਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ-ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4); ਬਪਤਿਸਮਾ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 3:21)।

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?

1. ਰੂਹਾਨੀ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪੂਰੇ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਵਧਣ ਦੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ (2 ਪਤਰਸ 1:1-10)। ਵਧਣ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਓ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:7-15)।
2. ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲਿਆਓ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:15)। ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਵਧੋ (2 ਪਤਰਸ 3:18)। ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰੋ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 17:11)। ਵਚਨ ਨੂੰ ਅਧੀਨਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨ ਲਓ, ਅਤੇ ਇਹਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੋ (ਯਾਕੂਬ 1:21-25)।
3. ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਓ। ਨਿਹਚਾ, ਨੇਕੀ, ਗਿਆਨ ਸੰਜਮ, ਧੀਰਜ, ਭਗਤੀ, ਭਰੋਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ (2 ਪਤਰਸ 1:5-7)।
4. ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬੁੱਧ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੋ (ਯਾਕੂਬ 1:5, 6)। ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਆ ਕਰੋ (1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:17)।
5. ਬੰਦਗੀ (ਹੋ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨਾਲ) ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਾ ਨਾ ਛੱਡੋ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:25)। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਮੰਡਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ (ਅੰਤਿਕਾ 2 ਵਿਚ 'ਨਵੀਂ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਮੁਤਾਬਕ ਕਿਵੇਂ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ' ਵਾਲਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ)। ਰੂਹ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਬੰਦਗੀ ਕਰੋ (ਯੂਹੰਨਾ 4:24)।
6. ਜਿਸੂ ਬਾਰੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੋ (ਮੱਤੀ 28:18-20; ਮਰਕੁਸ 16:15, 16)। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।
7. ਨੇਕ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸੂ ਨੇ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਲੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:10)।